

אפק נבו

הנפש רואה- ויש מנגינות בצבע

מה שאפק נבו רואה בראייה החדה והמדויקת של 'עיני רוחו' הוא מצליח להראות גם לנו הצופים. נבו מנהל שיח עם עצמו, הרואה פנימה וחוצה, עם הבד המתהווה לנגד עיניו ועם הקהל המשמש לו מראה.

המוסיקה הצבעונית הבוקעת ממכחולו הפעיל של נבו נובעת כל כולה מהווייתו הפנימית "אף שמוחו מדריך את לבו" (כפי שאמר גומברייך על טוסקאניני). במסע הזה של מוח המדריך את הלב המדריך את היד עולה עולם שלם של אקספרסיה צורנית צבעונית - בבחינת מפת הנפש.

האם נולד כאן סגנון חדש ונוסף לנגזרות השונות של הזרם האקספרסיוניסטי? אקספרסיביות דקורטיבית מופשטת. נבו שהוגדר

ככבד ראייה, מצליח להוכיח לעצמו ולכל צופיו שדווקא ראייתו קלה, משוחררת ומאורגנת כאחד. כמו כל צייר אקספרסיבי הוא מתבונן פנימה אל תוך עצמו, אל מראות הנפש, ומשם עולות הצורות ועימם הצבעים והקווים, ומסתדרים בסדר מופתי. נשזרים זה בתוך זה, נתחמים בקווים תוחמים, מהדהדים זה אל זה בצבעוניות משלימה, מתנגדת, מתפרקת. מופיעים כדגם החוזר על עצמו, במקצב נכון. מייצרים קומפוזיציה והרמוניה. אלה נעים בין דימויי נוף בלתי מוכרים ומזהים, דימויי צמיחה, עיטורים גראפיים, סוג של כתב.

שכן נבו כותב את נפשו הרואה הכל ולפני ולפנים. פיזית, נבו אינו יכול לראות את הציור השלם והמוגמר, זה שמוצג בפני הצופה, אך זה רק לכאורה. נבו רואה את כל הציור בעיני רוחו היודעת. תהליך הביצוע

הוא גם תהליך הראייה הידוע רק לו עצמו ובוה סודו. עבודותיו כפי שגם הוא עצמו מציין הן "פאזל מורכב שאליו מתווספים חלקים במשך השנים ומשתלבים זה בזה".

עולם פנימי קלידוסקופי המצוי בתוך נפשו - מוחו - רוחו - לבו, בוקע בכל פעם בעוד דרך. עוד פרשנות לשירת הנפש, אשר תווי הנגינה שלה הם צבעים - צורות - קווים. כלי הנגינה הוא המכחול והתזמורת כולה על בד הציור.

ללמדנו שייצירת האמנות, כפי שניתן לראות מיצירותיו של נבו אינה בהכרח תוצר של התבוננות בנראה פיזי מציאותי. יצירת האמנות מצטיינת בעצמת הדחף המבוטא בה, והמלווה ואף נשלט על ידי עוצמה גדולה עוד יותר של משמעת.

ציוריו של נבו מדברים לא רק על הציור כתוצר, כיצירה מעוררת ומדברת. ציוריו מדברים בעיקר על הצייר. עוצמת הציור, השפה שבה הוא "כותב" את ציוריו, הנוכחות המרשימה שלהן בצבע, בסדר, בקצב ובצורה, מספרים על הצייר אשר גופו ונפשו תובעים ממנו לבטא אומר ולהפיק מתוך הבלתי נראה את הנראה.

בודלר מסביר שאין כל מקריות באמנות, כפי שאין במכניקה, וגם דבר שנתגלה במקרה הוא תוצאה פשוטה של שיקול נכון שכן "ציור הוא מכונה שכל מערכתיה נהירות לעין המתורגלת: אם הציור טוב, לכל דבר יש בו זכות קיום: כל טון נועד להבליט טון אחר". כך ניתן לומר על ציורים אלה שבהם הציור כציור, כפעולה וכתוצר אומר את דברו.

ד"ר נורית צדרבוים

מידעון

Afek Nevo

The soul can see - and color has music

What Afek Nevo sees with his clear, sharp "mind's eye" he manages to show us, the spectators, as well. Nevo is conversing with himself - looking inside and outside, with the canvas taking shape in front of him, and with the audience which mirrors his work. The colorful music emanating from Nevo's active brush is all a picture of his inner self, "though his mind guides the heart" (as Gombrich said of Toscanini). In this journey of the mind guiding the heart guiding the hand, a whole world of colorful structural expression unfolds - a map of the soul, if you want.

Is there a new variation of Expressionism here? Abstract decorative expressionistic painting? Nevo, who has limited eyesight, proves both to himself and to the audience that his eyesight is rather unbounded - free and organized at the same time. Like every expressionistic painter he peers inside, into the soul's landscapes,

where shapes, lines and colors rise from to be put in perfect order on the canvas: they intertwine, they are delineated, they echo each other with complimentary colors, opposite colors, broken down colors. Sometimes they appear as a pattern repeating itself in the right tempo, creating composition and harmony. There are scenery images - both familiar and unknown, growth images, graphic illustrations, script-like imagery.

That is because Nevo writes his soul, the soul that sees everything in depth. Physically, he is unable to see the complete work, the one displayed for the spectator, but he does see it with his knowing mind's eye. For Nevo, the process of creation is also the process of seeing, known only to him. That is his secret. As he himself points out, his works are "a complex puzzle into which new pieces are integrated throughout the years."

Every time, an inner kaleidoscopic world inside his mind-soul-spirit-heart emerges onto the canvas in a different way. A different interpretation to the soul's poetry, written in notes of colors, shapes and lines. The brush is the musical instrument, and the whole orchestra is spread upon the canvas.

Thus we learn that an art work, such as Nevo's works, is not necessarily a result of observing a physical, realistic object or occurrence. It is characterized by the intense impulse embodied in it, controlled in itself by an even stronger discipline.

Nevo's paintings are not just about the painting as a product, as a thought-evoking, "speaking" art creation. They mainly speak of the artist. The intensity with which he paints, the language in which he "writes" his paintings; their impressive presence - by color, order, rhythm and shape - tell of an artist whose body and soul demand of him to express himself and to turn the unseen into seen.

Baudelaire explains there is no coincidence in art, just like it doesn't exist in mechanics, and even something discovered by chance is the simple result of a proper consideration, since "painting is a machine with its innerworkings exposed to the trained eye: if a painting is good, every feature of it merits its existence; every tone is meant to highlight another tone." This can definitely be said about Nevo's paintings: every painting speaks for itself - as a painting, an action and a product.

text: dr. Nurit Cederbom

